

PALESTINA EN UN DIA

Arnau

28/12/2008

Llevar-nos en una casa hospitalària,
acollides per gent amable,
amfitriones rialleres
que ens acompanyen per la ciutat,
Hebron, més de cent mil habitants,
vida quotidiana, somriures,
mirades estranyes de petites i grans
i contradiccions habituals,
econòmiques, de gènere, ambientals...
i la invasió comercial.

Però de cop xoca a la visió
la presència de soldats als terrats,
sembla que protegeixen als nous colons
que van penetrant dins la ciutat,
s'instal·len al mig del barri vell
amb una clara i macabra intenció:
expulsar-ne mica en mica la població.

És la cara quotidiana del sionisme,
emparat per un fanatisme religiós,
per interessos geoestratègics,
és pur colonialisme en expansió.

Utilitza grans murs de formigó,
tropes de xoc que assetgen contínuament,
formades en una societat civil/militar
que sembla anular qualsevol sentiment
de sentit comú i agermanament,
per mantenir un sistema d'apartheid
en una terra militaritzada.

I sembla que mai en té prou,
tal com anuncia l'última trucada
informant de l'inici dels bombardeigs
a la franja de Gaza.

És el motiu que trenca
la calma sempre tensada,
i amb els vailets al carrer
salta la primera pedrada.

Molta gent surt de casa
a presenciar el combat desigual
entre joves llençant pedres
i algun que d'altre còctel molotov
contra un destacament de l'exèrcit
equipat i preparat,
que amb bombes de gas
i potser algun altre tipus de dispar
fan recular la multitud.

La tensió del moment,
entre el malestar del gas
i l'agitació del moviment
no permet la pausada reflexió,
sols conté ràbia i indignació
per les notícies del bombardeig
i aquella directa relació
de la convivència diària
entre gent senzilla que aspira a viure
i els colons i les seves forces d'ocupació.

El dia passa i arriba l'endemà;
més de 200 morts a Gaza
i a Cisjordània vaga general.
La sensació estranya
d'estar de visitant
a la terra germana
de la terra bombardejada,
respirar l'ambient,

parlar amb la gent,
i anar comprenent
com l'apartheid,
com la colonització,
com l'imperialisme
i els seus crims salvatges
propagats pel sionisme
es claven en rostres reals
de víctimes humils i resistents,
de víctimes heroiques en la simplicitat
dotades d'una identitat de poble
que es nega a desaparèixer
des de cada persona
que vol seguir vivint
amb les seves raons i aspiracions.

Explicar i comprendre un conflicte
pot ésser complicat i sovint agosarat,
però percebre una injustícia
i situar-la en un mínim context,
com és l'agressió del sionisme
a través de l'Estat d'Israel,
encara que em duri la impressió
de ser un ésser minúscul
en l'existència i en la comprensió,
em sembla prou clara
com per aixecar-se decididament
contra aquesta clara agressió
i per defensar Palestina amb la seva gent.